

a Mi lapunk

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége kiadványa

Szabad az Istent dicsérni?

Gyermekkorom idején még költői volt a kérdés, napjainkban sajnos valóságos.

Ma is izgalmasnak találom, amikor visszaemlékszem régi karácsonyok vigiliájára. Kora délután előkészültünk a kántálók fogadására, mi több, hogy magunk is csatlakozzunk csoportunkhoz. Mint hírvívő tündérek, keltünk útra falu szerte, korosztályonként, baráti, iskolai közösségekként gondosan megszervezve, nagy kendős, meglelt asszonyok, férfiak, előre tervezett útvonalon, házról házra jártunk kántálni. Dicsérni az Urat, Jézust, a betlehemi újszülöttet, az előtte hódoló napkeleti bölcseket.

Valóságos társasági esemény volt a kántálás. Sokszor toprogtunk fázós lábbal a kapunál, mert várni kellett, amíg az előző társaság távozik. Aztán mi is bekopogtunk az ablakon: szabad az Istent dicsérni? Persze mindig s mindenhol kikiáltották: szabad! Rákezdünk valamelyik egyházi énekre, egy vagy több strófával, vidáman. Kijöttek, megköszönték az áldást a háziak, váltottunk pár szót. Gyerekeknek pár forintot, cukorkát, diót, almát nyomtak a kezébe. Kinek mije volt, mire futotta. Nem bántuk a roppanó hideget, csak mentünk vidáman, csapatostól a falun végig. Ez az este olyan volt, mint egy hangverseny, tündérek, angyalok hangversenye, mely az égig hallatszik.

Ma jó bulinak mondanánk. Akkor az ünnepkör szerves, elmaradhatatlan része volt. Ha kilenc-fél tíz körül elcsendesedett a falu, tudtuk, mindenki hazatért, hogy elfogyassza vacsoráját, ételből, szeretetből erőt gyűjtve az éjféli misén való részvételhez.

Nem lehetek már újra gyermek, és a nagyvárosi létformában – könnyen lehet, hogy már falun sem – nem divat a kántálás.

Kívánok hát minden olvasónak szeretetteljes karácsonyt egy jellegzetes egyházi énekkel, amit előszeretettel énekeltünk kántáláskor. Dúdolják velem:

Pásztorok, pásztorok örvendezve
sietnek Jézushoz Betlehembe.
köszöntést mondanak a kisdednek,
ki váltságot hozott az embernek.

Angyalok szózata minket is hív,
értse meg ezt tehát minden hű szív:
a kisded Jézuskát mi is áldjuk,
mint a hív pásztorok magasztaljuk.
Üdvöz légy, kis Jézus, reménységünk,
aki a váltságot hoztad nekünk.
Meghoztad az igaz hit világát,
megnyitod Szentatyád mennyországát.

Dicsőség, imádás az Atyának,
érettünk született szent Fiának,
és a vigasztaló Szentléleknek:
Szentháromságban az egy Istennek!

Untener Erika

*Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván
minden kedves olvasójának*

a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége elnöksége és a Szerkesztőség

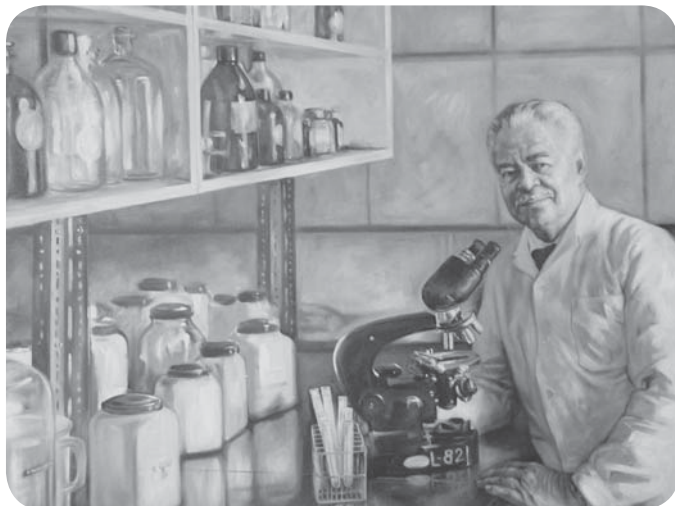


Béres-adomány

A tavalyi sikereken felbuzdulva, Veress László, a NAV NYOSZ Pályázati Munkabizottság tagja ismét nekiveselkedett egy pályázat megírásának. Most nem a Nyárbúcsúztató Fesztiválra/Főzőversenyre, hanem a SENIOR 10 próba őszi időpontjára nyújtott be pályázatot a Béres Alapítványhoz. Sajnos időközben a COVID második hulláma elért bennünket, így írtunk a Béres Alapítványnak, hogy az összejövetelt le kellett mondanunk a járvány miatt. Meglepetésünkre kaptunk egy válaszlevelet, melyben tájékoztattak arról, hogy a kialakult helyzetből függetlenül felajánlanak a NAV NYOSZ nyugdíjasainak 500 doboz Béres Omega-3 lágyzsélatin kapszulát 1,3 millió forint értékben. Törtük a fejünket, hogy milyen koncepció alapján tudnánk igazságosan szétosztani az Omega-3 kapszulákat.

Arra az elhatározásra jutottunk – a Pályázati Munkabizottság vezetőjével is konzultálva –, hogy a klubvezetőkhez fordulunk, igényfelmérést végzünk. A beérkezett kérelmeket összesítve meglepődve láttuk, hogy a rendelkezésünkre álló 500 doboz lágyzsélatin kapszulát több, mint 700 felé kellene osztanunk! (Volt olyan klub is, amely a 19 fős taglétszámra 25 igényt nyújtott be...)

Úgy döntöttünk, hogy létszámarányosan osztjuk szét az adományt. Persze olyan nincs, hogy mindenki megelégedésére tegyünk bármit is! (Azt mondják, az igazság odaát van...)



Köszönjük a Béres Alapítvány nagyvonalú támogatását, amely ebben a vírushelyzetben kifejezetten jól jön. Külön köszönet Veress László szemfüles nyugdíjastársunknak a sikeres pályázat lebonyolításában végzett munkájáért és a kapott termékekért!

Bozányné Nemes Rita

titkár, a Pályázati Munkabizottság tagja

Fotópályázat eredményhirdetése

A Csík Bálint és Netye Mihály által anno megálmodott, és Misi által éveken át folytatott fotópályázat szervezését sajnos ő nem tudta befejezni. Elment. Azzal tisztelegtünk emléke előtt, hogy a megkezdett munkát folytattuk.

A NAV NYOSZ tavaly is meghirdette szokásos pályázatát, melynek címe „A NAV NYOSZ nyugdíjasainak élete, eseményei, a nyugdíjas ember ábrázolása” volt. Úgy terveztük, hogy lesz ünnepélyes eredményhirdetés, s lesz kiállítás a küldött-

gyűlés helyén és idején. Ember tervez, járvány végez. Az utolsó elnökségin felvettem, hogy legalább a Facebook-oldalunkon és a honlapon közzé kellene tenni a díjazottak névsorát, és egy virtuális galériában kellene bemutatni a kiállításra kiválasztott képeket. Ezt az elnökség elfogadta, így az eredmények és a képek az interneten elérhetővé váltak.

A zsűri elnöke, Varga Sándor a következők szerint tájékoztott az eredményekről:

„A NAV NYOSZ elnöksége által meghirdetett fotópályázatra 10 főtől 65 db fotó érkezett. Az elnökség háromfős zsűrit kért fel: Varga Sándort, Csiba Lászlót és Grivant Józsefet a pályázat értékelésére. Az értékelők közül az utolsó kettő rendszeresen készít fényképeket. Bozányné Nemes Rita, a Szövetség titkára segítségével (mivel a fényképek számítógépen érkeztek) többször, egymástól függetlenül, figyelmesen végignéztük az alkotásokat és jegyzeteltünk magunknak. A harmadik-negyedik átnézés után kezdtük kiválogatni az esetleg díjazásra alkalmas képeket. Nem volt egyszerű a feladat, de a végén önmagunknak is meglepetésként, egymástól függetlenül az alábbi négy képet találtuk díjazásra méltónak:

1. helyezés Károlyi Barnabás: *Emlékezés*
2. helyezés Talpas Balázs: *Eszmecsere*
3. helyezés Talpas Balázs: *Nyugalom*.

Különdíjat kapott Károlyi Barnabás: *Pipacs turisták* című fotója.”

A járványhelyzet miatt az okleveleket és díjakat nem tudtuk ünnepélyes keretek között átadni, ennek technikai lebonyolítása is a titkárságra hárult.

A kiállításra kiválasztott képek a NAV NYOSZ Nyugdíjasainak Országos Szövetsége Facebook-oldalának, a FOTÓPÁLYÁZAT címmel közzétett október 7-i bejegyzésében, valamint a Szövetség honlapján a „Fotópályázat – virtuális eredményhirdetés” cím alatt érhetők el.

Kellemes időtöltést a virtuális galériában!

Horváth Attila

ELISMERÉSEK

Dr. Sors László, a NAV vezetője nemzeti ünnepünk, október 23. alkalmából az alábbi elismerésben részesítette nyugdíjastársainkat:

dr. Bálint László: Bezerédj-díj arany fokozata, (Adóhivatali Központi Klub, NAV NYOSZ elnökségi tag)

Komor Géza: Bezerédj-díj arany fokozata (Észak-budapesti Adóügyi Klub, a NAV NYOSZ Szociális- és Kezleti Bizottság vezetője)

Oláh Gusztáv: Szent Máté-érem ezüst fokozata (Szombathelyi Pénzügyőr Klub)

Varga István: Szent Máté-érem ezüst fokozata (a Debreceni Klub vezetője, NAV NYOSZ elnökségi tag)

Tekintettel a koronavírus-járványra, a központi ünnepség ezúttal is elmaradt, ezért a kitüntetettek dr. Kaizinger Tibor NAV NYOSZ elnöktől vehették át az elismeréseket. A Pasaréten megrendezett szűk körű ünnepségen Bozányné Nemes Rita titkár asszony, Rózsa Róbert és Varga Sándor elnökségi tagok, dr. Szabó Éva és Veress László klubvezetők voltak még jelen.

Gratulálunk az elismerésekhez, számítunk további közösségi munkákra!

Évfordulók tükrében

90 éve nyílt meg a Magyar Királyi Pénzügyőrségi Múzeum

A *Magyar Pénzügyőr* 1908. szeptember 6-án megjelent száma érdekes hírről tudósít a *Csempészeszközök múzeuma* címmel. A párizsi Hotel de Ville épületéről írnak, ahol olyan múzeum található, amelynek létezéséről még a nagyon régen Párizsban élők is alig tudnak valamit. Egy sor egymásba nyíló teremben vannak a különböző tárgyak (óra, dísz tárgy, ruhadarabok, cipő stb.), amelyek mind-mind rejtekhellyel vannak ellátva, tehát csempészeszközöknek lettek átalakítva. Hasonló kezdeményezés már Budapesten is volt ebben az időben, hiszen a fő- és székvárosi m. kir. pénzügyőri altisztek köre rendelkezett egy kisebb gyűjteménnyel.

Talán már ekkor felvetődött a gondolat, hogy még komolyabban lehetne foglalkozni a csempészetre használt tárgyak összegyűjtésével, és ezekből egy múzeum kialakításával. Mindenesetre a Keleti pályaudvarhoz közel, a Köztemető út (később Fiumei út) és a Mosonyi utca sarkán az 1910. év végére felépült hatalmas új pénzügyőrségi laktanyában, már a megnyitásakor számoltak vele. Az eredeti tervek szerint a harmadik emeleten két nagy termet a múzeumi tárgyak elhelyezésére alakítottak volna ki, de aztán húsz évnek kellett elteltie, mire megvalósult az elképzelés.

A *Pénzügyőrségi Szaklap* 1927. július 1-15. számában tette közzé felhívását Bittermann Béla pénzügyőri felügyelő egy állandó Pénzügyőr Múzeum alapítására. 90 éve, 1930. október 4-én álma valóra vált, hiszen Budapesten, a Fiumei út 6. szám alatt lévő pénzügyőri laktanyában megnyílt a múzeum, amelynek vezetője volt egészen 1942-ig. Ekkor helyettese, Hudra Elemér pénzügyőri felügyelő vette át tőle a feladatot. A második világháború alatt Budapesten folyó harcok óriási károkat okoztak a kiállítás anyagában. A pusztítást „túlélő” tárgyak, dokumentumok, eszközök bedobozolva az Újhegyi úti Pénzügyőr altiszti iskolába kerültek.

1945. április 12-én jelent meg a Székesfővárosi pénzügyigazgatóság rendelete arról, hogy Szendrei György pénzügyőr főbiztos kapott megbízást a Pénzügyőrségi Múzeum vezetésére, rendbehozatalára. Az 1945. október 1-jén kiadott *Pénzügyi Közlönyben* rendelkeznek a múzeumról, amelynek a hivatalos neve Magyar Pénzügyőrségi Múzeum lett.

1947–48-ban jelent meg a háború után újra az *Arday Pénzügyi Évkönyv*, ebben a múzeum ideiglenes vezetőjeként Beregszászy Pál szerepel. A kiállítás rendezés alatt, a látogatás szünetel. 1949-es adatok szerint a vezető nélküli múzeum még mindig rendezés alatt áll, látogatása szünetel. Ezzel a pénzügyőrségi múzeum hosszú időre bezárta kapuit.

A testületi múlt kutatása az 1980-as évek elején kezdett előtérbe kerülni. Az Országos Parancsnokság (Bp. V. ker. Szent István tér 11/b) legfelső emeletének egyik termében kezdett gyűlni a sok tárgyi emlék, dokumentum, egyenruha. Ennek a nemes ügynek az elindítója Kalmár Gyula pénzügyőr alezredes, az Országos Parancsnokság nyugállományú osztályvezetője volt, aki egy állandó kiállítást szeretett volna létrehozni. Szervező

tevékenységével segítségére volt dr. Faragó Ambrus pénzügyőr ezredes és Szabó Sándor pénzügyőr ezredes, aki a Vám- és Pénzügyőrség országos parancsnokának első helyettese volt.

1991-ben ismét előtérbe került a múzeum ügye, egy állandó kiállítás létrehozásának gondolata. A testület célul tűzte ki, hogy a múlt megismertetésével próbálja a fiatalok kötődését erősíteni a szervezet iránt. Ezzel kapcsolatban megjelent egy VPOP felhívás, melyet dr. Balogh György pénzügyőr vezérőrnagy, országos parancsnok írt alá.

25 éve nyílt meg az új kiállítás

A fordulópont a testület megalakulásának 125. évfordulójára, a budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen 1992. március 10-én rendezett ünnepség és kiállítás volt. 1993. július 1-jével alakult meg a Vám- és Pénzügyőrség Szociális, Kulturális és Sportközpontjának (VPSZKSK) Kulturális és Gyűjteményi Részlege a Budapest, IX. kerület, Mátyás utca 16. szám alatt. A testületi gyűjtemény anyagraktára, így a Kulturális és Gyűjteményi Részleg a Budapest, VIII. kerület, Kisfaludi u. 9. szám alatti épületbe költözött.

A VPSZKSK vezetője, dr. Köpf László igazgató vezetésével megindulhatott a testületi múlt kutatása, és egy állandó kiállítás létrehozásának előkészítése. Ebben nagy szerepe volt Kiss István Géza honvéd alezredesnek, a Hadtörténeti Múzeum gyűjteményvezető főmuzeológusának, aki a Vám- és Pénzügyőr Mú-

zeum tudományos munkatársa is volt. A Vám- és Pénzügyőrség az 1990-es évek elején megvásárolta a HungaroFruct Külkereskedelmi Vállalat székházát Terézvárosban, a VI. kerület, Munkácsy Mihály utca 19/b szám alatt, amely 1945-ig Schiffer Miksa lakóháza volt. A szecessziós villában jött létre az állandó kiállítás, mely több ütemben készült el.

1994 júniusában már kiállították a pénzügyőr relikviák egy részét, majd jelentős állomás volt, hogy 1995. január 25-én megnyílt az állandó kiállítás. Az „Alapítólevél” keltezését a

másnap nemzeti központi vámnapi időzítették, melyben a kiállítást és a raktározott emlékanyagot Vám- és Pénzügyőr Testülettörténeti Gyűjteménnyé nyilvánította Arnold Mihály pénzügyőr vezérőrnagy, országos parancsnok. A Vám- és Pénzügyőr Múzeum hivatalos megnyitójára 25 éve, 1995. június 7-én került sor. A múzeum 1995. december 5-én kapta meg a működési engedélyt a Művelődési és Köznevelési Minisztériumtól.

2011. január 1-jén az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) és a Vám- és Pénzügyőrség egyesülésével létrejött a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV). Ennek következtében a Vám- és Pénzügyőr Múzeum és a 2008. augusztus 28-án megnyílt Magyar Adózástörténeti Gyűjtemény (Budapest, Dob utca 75–81.), Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum néven integrálódott.

A múzeumban Bittermann Béla pénzügyőri főfelügyelő „múzeumalapító” emlékét méltó módon őrzik és ápolják.

Turi Zsolt

*pénzügyőr őrnagy, kulturális főreferens
Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum*



A m. kir. pénzügyőrségi múzeum megnyitása 1930. október 4.

videORFEUM – 2020. idősek világnapja

Alig indult útjára, s vezetett visszhangos sikerhez 2019-ben az idősek világnapja alkalmából első ízben szervezett országos irodalmi-kulturális orfeum, a koronavírus máris elgáncsolta az élő rendezvényt. Mivel az elismerő vélemények megsokszorozták tetterőmet, viszont nem sodorhattam veszedelembe – se fellépőként, se közönségként – egyetlen nyugdíjastársamat sem, törtem a fejem a megoldáson.

Elhalványult már a pillanat, amikor kipattant a szikra: vloggerkedjünk – csináljunk orfeumot videón – ehhez kapóra jött ismét a játékos szófordulat: videORFEUM. A gondolatot tett követte. Titoktartási ígérettel felkértem néhány tavalyi fellépőt, illetve új szereplőt a közreműködésre.

Bár a fogadtatás kedvező volt, tudtam, ezeréves fatörzsbe vágom a fejszét, hiszen korosztályunknak a színpadra való kiállástól legfeljebb a technikai kihívásokkal való megküzdés a nehezebb. De azt is tudtam, ha az ezeréves fa tűzénél fogunk melegedni, átforrósodik szívünk, lelkünk. Ezért is vagyok roppant hálás azoknak a gyerekeknek, unokáknak, házastársaknak, barátoknak, akik nem kinevezték, hanem segítettek a szépek produkciójának rögzítését, elküldését.

Úgy érzem, sikerült újra egy minőségi, sok műfajt felvonulatató, színvonalas mozzival megörvendeztetni a nagyérdeműt a nagy napon, az idősek világnapján, meglepetésként.

Hálás vagyok a szereplőknek, hogy így is tehetségük legjavát adták!

Egyed Lászlónak, aki 2019-es szereplése után cinkosan oda-súgta nekem: már tudom, jövőre mit fogok szavalni! Csoda vagy, Laci! (Keresd a 2021-est is!)

Izápi Lászlóné Ibolyának, aki az utolsó utáni pillanatban készítette s küldte el kis videóját (tán elnézte a határidőt), de addig rítam a vágó-szerkesztőnek (Joó Máté), hogy beépítette a filmbe.

Dr. Major Máriának, aki előző évben, rajta kívül álló körülmény miatt kimaradt az élő műsorból, most új összeállítással remekelt.

Pótári Györgynek, aki tripla fuvalaprodukcióval készült, és sikerült is mindegyiket bemutatni.

Szabóné Szegedi Karolinának, aki a helyi plébánossal szövetkezett, s meg is kapta gyönyörű orgonajátékának felvételéhez.

Kenyér Istvánnak, aki; csípőből hozza kiváló nótáit és dalait.

Lessi Jánosnak, akivel véletlenül futottunk össze, s első szóra elfogadta felkérésemet. És Katának, a feleségének a home video elkészítésében nyújtott segítségével.

Krasznai Kázmérnak (drága Kazi bácsinak), aki idén nem okarínát, hanem pikulát szólaltatott meg, és nem restelt gyönyörű, más-más viseletbe öltözni különböző produkciói tiszteletére.

Köszönöm Flórián Gábor dizájner buzgóságát, aki nem kérdezett, csak végrehajtott.

Joó Máté precizitását a vágás-szerkesztés munkálataiban.

Horváth Helga pénzügyőr örnagynak az idősek személyes és őszinte köszöntését.

Ha valahol a láncban magam is ott voltam, köszönöm az erőt egész nyári energiámnak e rendhagyó műsor érdekében. Jó buli volt, méltó hozzánk! Köszönöm, azoknak, akik ilyen-olyan módon kifejezték gratulációjukat, és mindenkinek, aki megtekintette és örömet lelte a videORFEUM-ban.

Karinthy Frigyes szavait (*Így írtok ti*) kissé kiforgatva: így szervezünk mi!

U.E.

A szervezésnek meg is lett az eredménye: amint felkerült a Szövetség Facebook-oldalára a videófelvétel, rövid időn belül 2500 körül járt az oda látogatók száma, ami nehezen megdönthető csúcsnak számít a felület eddigi rövid történetében. További nézőszám-növekedést hozhatott a honlapot előnyben részesítők érdeklődése.

Mi, a közönség ezúton köszönjük meg ezt a nagyszerű közös vállalat minden résztvevőnek, elsősorban Untener Erikának!

Születésnap megemlékezés

Bozány Rita kitalálta, Untener Erika megszervezte, megrendezte, Csík Bálint megírta s elmondta a beszédet, többen idézeteket olvastak fel, Imre Lilla pedig elhelyezte a koszorút, virágot. Így emlékeztünk meg tavaly elhunyt Tánczos Imre barátunk, a Szövetség korábbi titkára, kedves kollégánk sírhelyénél születésének 85. évfordulóján. Nem volt hiábavaló az öt év, amit Bozányné Nemes Rita a titkári teendők elsajátításával töltött Imre atyai segítsége, útmutatása mellett. Rita tartotta számon ezt a születésnapot. Egyre gazdagabb rendezői múltjával Erika megírta, megkereste a megfelelő szöveget, zenét, s a szereplőket. A pandémia ellenére népes csoport látogatott ki a temetőbe a meghirdetett időben. A emlékezők között jelen volt dr. Balogh György altábornagy, Czíkora András vezérőrnagy és dr. Király Vince ezredes is. A Fővárosi Pénzügyőr és a Dunakanyar Klub tagjain kívül más budapesti klubokból is érkeztek tisztelők.

Azon szerencsések közé tartozom, akik részt vehettek Imre nyolcvanadik születésnap köszöntőjén, egy kedves, hangulatos, vidám és meghatározó összejövetelen. Drága ünnepeltünk, aki



gyakran ironizált, igen gyakran saját magán is, akkor nem tudta, de nem is akarta kivonni magát a felé áradó szeretet hatása alól. Utólag írt köszönőlevelében tréfásan feltette a kérdést: hogyan fogjuk fokozni az ünneplést majd a 100. születésnapján...? Boldogan néztük volna együtt a csillagszórós torta pompáját most is, de már csak a kis koszorú szalagjának feliratával emlékeztethetünk rá: „Életemben szerettünk, hiányodban tisztelünk. Pénzügyőrtársaid.”

B. Gados Júlia

Akciók az ezredforduló évtizedeiben

1992 óta, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) Operatív Főosztályának szervezésében és irányításával évente került sor azokra a speciális ellenőrzésekre, ellenőrzés-sorozatokra, melyet a hivatali szakzsargon „központi akció” néven aposztrofált. A vizsgálatok az igazgatóságok erre szakosodott operatív revizori állományát egy-egy év adott időszakában gyakorlatilag teljeskörűen igénybe vették. Az akciókhoz rendelkezésre álló közvetlen „harci” eszköz az ellenőrzésre feljogosító két személyre szóló megbízólevél és jegyzőkönyv, lehetőleg önátíró másolattal, az ún. kemény alátétlap (írólap), mely kézenfekvően használható igényes irodai eszköz az esetleges ideges adózói megnyilvánulások primer elhárítására.

Fontos a hideg és meleg időjárási körülmények között is valószínűsíthetően üzemszerűen használható golyóstoll (amit magyar feltalálója igen kézenfekvően ilyen „zord” körülményeket figyelembe véve fejlesztett ki). Szükség van gépkocsikra (szerencsés esetben gépkocsivezetővel) és azokra az információkra és eszközökre, melyeket az eljáró revizoroknak ildomos ismerni (helyszínek, címek, az irányítók hierarchiája, társhatósági elérhetőségek stb.), valamint a közvetlen kapcsolatot „biztosító” mobiltelefonokra. Majdnem elfelejtkeztem az ellenőrzés legfontosabb eleméről, az operatív adóellenőről, aki fiatal vagy már gyakorlottabb leány vagy fiú, ha van haja, akkor szőke vagy barna, esetleg őszes, lassú vagy gyors, kicsi vagy nagy (terjedelmes), bátor vagy még bátrabb. Lényegében a 150-200 cm-es magasság és 40-100 kg tömegig igen változatos volt a paletta (az extra adatokat mellőztem).

Az esetenként 100-130 fő revizort is egyidejűleg mozgató akciók megszervezése és lebonyolítása rendkívül alapos és körültekintő szervezőmunkát igényelt. Ennyi szakember ellátása és biztonságos mozgatása – a szakmai elhivatottságon túl – militáris fegyelmet követelt meg a résztvevőktől, melynek írásos alapfeltétele volt az esetenként 100 oldal terjedelmet is meghaladó, többszörösen egyeztetett forgatókönyv, melyben revizorig lebontva előírtuk a pontos helyszínt, az elvégzendő feladatot és annak időpontját is. A 90-es évek elején az volt a cél, hogy az érintettek „megszokják” az előző időszakhoz képest jelentősen megnövekedett és állandósult ellenőrzéseket. Általában fontos volt az adózói kör hozzászoktatása az ilyen operatív típusú ellenőrzésekhez. A hatékonyságot a nyomasztó és folyamatos adóhatósági jelenlét adta. Ebben az időszakban viszonylag kevés vizsgálat zárult megállapítással. Ezt a helyzetet még az APÜSZ [APEH Üldözötteinek Szövetsége] is „elviselte”. Később már eseményekhez (nőnap, húsvét, ballagás, pedagógusnap, jelentősebb nyári-őszi rendezvények, karácsony, fontosnak minősített szakmák) kötődően is szervezetteren kimozdultak az igazgatóságok, és ellenőrzéseikkel egyre szélesebb körben fedték le a bevétel valamilyen módon történő eltitkolására „szakosodott” adózói kört. Ebben az időszakban már egyre inkább előtérbe került a nyugtaadás-ellenes hangulat, és egyre jobban aktivizálta magát az APÜSZ is, ezzel fémjelvezve a vizsgálatok hatékonyságának növekedését.

Az akciók ellenőrzéseket az 2000-es évekre már közel évtizedes tapasztalat alapján szerveztük. Az ezredforduló operatívosaik előtt talán nem ismeretlenek a következőkben felsorolt egy-egy többnapos akciók, név szerint (hangsúlyt fektettünk a „kezesztelésre” is):

1992. – Júliustól karácsonyig folyamatosan, csak úgy név nélkül az egész országban (hol itt, hol ott) végzett számos vizsgálat, melynek alapvetően a közterületeken és piacokon árusítók és néhány kiemelt szakma (pl.: autósok, virágárusok, ékszeresek stb.) voltak az érintettjei.

1993. – Tovább folyt viszonylag magas ellenőrzési darabszámmal a nyugtaadási kötelezettségre való „rászoktatás”, de

kezdetét vette az egy adott helyszínre irányuló koncentrált ellenőrzés-sorozat.

Az első ilyen akció neve: Pingvin, majd ezt évente továbbiak követték:

1994. – Vaskakas, Barika, Taxis; 1995. – Tenkes, Körös-I és Körös-II, Kisbalaton, Sóder, Józsefvárosi piac; 1996. – Tiszavirág, Avas, Fellegvár, Echo96, Duna; 1997. – Határvidék, Nádas, Echo97, Tiszató; 1998. – Dunakanyar, Gemenc, Tihany, Szántód, Szamos; 1999. – Pest-Buda-I, -II, -III és -IV, nyári főidényben Balaton; 2000. – Budapesti tavasz és Budapesti őszi, közben Balaton2000, Körös; 2001. – Aranyeső, Vadrózsa, Tavirózsa, Jégvirág; 2002. – Balaton, Dunánál, Gemenc; 2003. – Aquincumi-tél, Balatoni-nyár, Cívis-őszi.

Az adóellenőreink biztonságát mindig kiemelten kezeltük, mert a vizsgálatok alkalmával számos esetben kézenfekvő volt az ellenőrzött személy idegállapotának (hangulatának) előreláthatóan kiszámíthatatlanul ingadozó változása, a vizsgálatot végzők szempontjából esetenként negatív vonatkozásban. Ezt neveztük atrocitásnak, melyet munkatársaink jó néhány esetben személyesen is megtapasztaltak. Azt azonban bizony tudtuk és hittük, hogy a jog és az igazság a vizsgálatok alkalmával mellettünk áll.

Ebből a jog az adott, le vagyon írva, vagy ismerik, vagy nem, és a hivatalos értelmezésen túl nem fogadható el igazságként az „...azt hittem, hogy...”

Az igazságról meg csak annyit, amennyi megboldogult Ész Lajos nevű regényhős szájából hangzott el még az 1930-as években, miszerint: „Az igazságot nem lehet hinni... Azt tudni kell vagy hagyni...”

Ecsedi Ákos

Adóhivatali Központi Klub

KEDVES OLVASÓK!

Új tárhelyre költözött és megújult a NAV NYOSZ honlapja, a <https://navnyosz.hu>. A megújulás az új külsőre és az új funkciókra vonatkozik, mint például az eseménynaptár, jelszóval védett menü, keresési lehetőségek. A tesztidőszak alatt a használattal kapcsolatban is érkezett egy-két kérdés, melyekre a válasz rövidesen megtalálható lesz a Sűgő cím alatt, és folyamatosan bővíteni fogom az általatok feltett kérdésekkel, amit bátran küldjete a honlap@navnyosz.hu e-mail-címre.

Pontosítottam és egy kicsit módosítottam a kommunikációs kapcsolatok folyamatát, azaz „Mit, hova, hogyan?” várunk tőletek. A legfontosabb változás, hogy mondja meg a küldő, hol szeretné láttatni az általa készített anyagot. A részletes leírás a honlap lábléc részében, a Kommunikációs kapcsolatok alatt található. A régi honlap már nem fogad küldeményeket, december 31-ig lesz még látható. Ezen időszak alatt van lehetőség a 2019. évi és a régebbi anyagok átnézésére (nosztalgizálásra) és a mentésre.

Ebben a nehéz időszakban nagyon jó lenne, ha minél több érdekes írást küldenének, és ötleteket is várunk a közösségi élet digitális lehetőségeire, melyet a honlapon keresztül tudnánk megvalósítani. Az ötleteket a honlap@navnyosz.hu postafiókra várom tőletek!

Zelenka Ildikó, honlapszerkesztő

Hogy pezsegjen az élet a klubban

A pécsi adós klub tagjai sokat kirándultak, de most a vírus nálunk is visszaszorította a találkozásokat. Maradtak az emlékek, a milyen jó is volt... Volt már a csapat a Törley Pezsgőgyárban, ahová vissza is vágytak az akkori kirándulók. Régóta tervezte a klub az ismétlést. A vírushelyzet hozta az ötletet „nekünk is van pezsgőgyárunk”.

Egy szép szeptemberi délutánon gyülekeztünk a Szent István téren, hogy idegenvezetéssel, és persze szokásunk szerint a vámos csapatot is meghívva, látogatást tegyünk a Little pezsgőgyárban. A túra a látogatóközpontban egy finom fehér száraz pezsgővel indult, majd felöltve a védőfelszerelést (sisak, szájmasc, védőszemüveg, láthatósági mellény), elindultunk, hogy a Pécs alatt meghúzódó 50 km hosszúságú föld alatti pincesorból, felfedezzük azt a 2 km-t (no nem az egészet), ami a pezsgőgyár tulajdona. A pezsgőgyárat 1859-ben Little Lőrinc alapította, ez volt a mai magyar terület második legkorábbi pezsgőgyára. Kis méretű égetett téglával kirakott hatalmas boltívek alatt haladtunk, melyen vastagon látszott a bort érlelő nemes penész. Másfél literes üres palackokból épített oldalfal mellett haladtunk el, ahol az volt a feladat, hogy számoljuk ki hány darab üveget tárolnak itt. A barik-hordók a különleges borok érlelésére szolgálnak. Az egyik oldalágban megcsodálhattunk egy 200 hektoliteres fahordót is. Jelenleg itt a pezsgőmanufaktúrában tradicionális eljárással készítik a pezsgőt. Másfél literes palackokban több évig is kimáglyázva áll az érlelés fázisa alatt az erjedő pezsgő. A máglyákból a fokozott erjedés miatt kirobbant palackokat üres helyek jelzik. Itt volt szükség a védőszemüvegre, de szerencsére látogatásunkkor nem robbant.

A pincelátogatás után visszatértünk a látogatóközpontba, ahol újabb pohár rosé pezsgő és pogácsa várt minket. Azután megkóstoltuk a kft. által forgalmazott egyik vörösbort. Bár a Pécs környéki szőlőkre (tükék) épült kezdetben a gyártás, ma a zalai borvidék jó minőségű száraz bora az alapanyag. Akinek kedve volt, még betért az épületben lévő boltba, hogy vásároljon, illetve megtekintse a kínálatot. Jól sikerült délután volt, folytatás Badacsonyban, a vámos kollégák szervezésében...

Katona Erika
Pécsi Adóügyi Klub

Gesztenye- és gombatúra

Gyülekező nyolc órakor volt, majd irány Kőszeg, ahol a vasútállomás előtti parkolóban találkoztunk Károlyi Barnával, aki, mint megtudtuk, gombaszakértői vizsgával rendelkezik, amit időnként Körmenten, a piacon is hasznosít. Ebben megnyugodva elindultunk a bázis felé, ami a Hétforrást jelentette. Úthasználati engedéllyel a tarsolyunkban nyugodtan behajthattunk a túra helyszínére, ahol Weigl és Oláh kolléga már a helyszínen voltak és várták a csapatot. A túra úgy szült, hogy Hétforrás, Hörmann-forrás és Keresztkút térségében túrázunk, sűrűn halogatva gomba- vagy gesztenye gyűjtés céljából. Mindjárt a túra elején egy úr megszólított bennünket: „Nem látják a táblát, behajtani tilos?” Megnyugtattuk, hogy a Szombathelyi Erdészeti Igazgatóságtól van engedélyünk, amit kitettünk a gépkocsik elejére.

Gyalog vágtunk neki Gyuri segítségével a távnak, ha már túra, legyen túra! Útközben sűrűn lehajoltunk hol ezért, hol azért. Megnéztük a határköveket, melyeken 1922-es évszám szerepelt, tehát Trianon után kerültek a mai helyükre, erről Gyuritól kaptunk ismertetést. Útközben élveztük a jó hegyi levegőt meg a sok vargányát, amit gombaszakértő kollégáknak mindig megmutattunk (hogy ez az ember, Károlyi Barnabás mennyi gombát ismer?!). A lányok, Jucus és Éva voltak a gesztenyefelölők (a Kőszegi-hegység híres a szelídgesztenyefáiról), mi meg, Pisti, Miki és Csaba a gombagyűjtést vállaltuk magunkra.



Így haladtunk a Hétforrás felé Gyuri vezetésével. Ott valóban megtaláltuk Weigl Pistit és Oláh Gusztit. Gusztit ugyan nem volt valami jókedvében (vérfertőzések), ennek ellenére, mivel megígérte, sütötte a pulykamáját mindenki kedvére. Ezután Weigl Pisti és Lakics Pisti elvitte a lányokat olyan helyre, ahol bő gesztenyeszedésre volt lehetőség. Megjegyzem, Weigl úgy ismeri a hegyet, mint a tenyerét. Mikivel, amíg a máj készült, a régi Hétforrás őrön néztünk szét. Volt itt minden – anno lovasok és vagy 200 katona vigyázta az államhatárt. Sajnos, Károlyi Barnásnak előbb el kellett mennie, de teljesítette a túra követelményét, ahogy mindenki, aki részt vett ezen a túrán.

Megállapítom, hogy megint jó volt találkozni és újra együtt lenni, bár többen lehettünk volna!

Rózsa Róbert
klubvezető. Szombathelyi Pénzügyőr Klub

Kerecsendi Berek-erdő

Az Egri Adóügyi Klub klubtagjai közül ötven útra keltünk és kirándulást tettünk a kerecsendi Berek-erdőben. Igaz, ez a kirándulás tavasszal a Szent György virág nyílásakor lett volna esedékes, de a karanténhelyzet mindezt felülírta. Így most pótoltuk a hiányt. Klubvezetőnk, Csehné Gizike kerecsendi származása révén ismeri a tájvédelmi felügyelőt, Ercsényi Károlyt (pénzügyőr nyugdíjas – szerk.), vele egyeztetett az időpontról. Ő tudott bennünket fogadni, és végigkísért a gyönyörű erdőben. Sok szép növényt, fák, cserjéket, néhány gombát láttunk, de találtunk tekintélyes méretű hangyabolyokat is. Sajnos láttuk a keddről szerdára virradó éjszakai vihar nyomait is kidőlt fák, letört ágak, gallyak képében. Mindezt kárpótolta bennünket az erdő csendje, a csodálatosan friss levegő. Felüdülés volt a csütörtök délelőtti erdei sétája. Ezután ellátogattunk a kerecsendi tájházba is, amit szintén kísérőnk, Ercsényi Károly kezel és gondnokol. Az udvaron nyársalásra is sort kerítettünk. Nagyon jól éreztük magunkat!

Nagy Jánosné

A pandémia idején is van élet

Reményeink szerint hamarosan újra találkozhatunk megszokott klubhelyiségünkben. Természetesen szájmascskban, kézfertőtlenítéssel és másfél méteres távolságban. A nyári klubfoglalkozás a klubvezetőnk házának udvarán zajlott kelő hangulatban, és akkor még nem nagy szigorúsággal. Ezután következett a pandémia második hulláma, így a további tervezett események ezúttal is elmaradtak. Remélhetőleg nem végleg!



Most pedig elmesélem, hogy klubunk két tagja milyen kitüntetésekben is részesült. Klubvezetőnk, Gombkötő Lajos, az Időügyi Tanács tagjaként javasolta helyettesét kitüntetésre. A Szegedi Nemzeti Színházban tartották meg az idei idők világnapját. Ezen vettek részt a kitüntetettek, és itt vehették át jutalmukat is. A mi klubunkból Süli Lászlóné Ani, klubvezető-helyettesünk vehette át elismerését. Ezt most a Szegedi Időügyi Tanács titkára, id. Boros Gyula adta át minden meghívott díjazottnak. Ezt követően ünnepi műsort adtak elő neves zenészek, amit a távol maradt nyugdíjasok ezúttal online módon követhettek.

Még az elmúlt évben volt egy novella pályázati kiírás, Ezüst Évek címmel, a Senior Centerben, nyugdíjasok részére. Az eredményhirdetésre az idei Ünnepi Könyvhét keretében került sor. Nagy büszkeséggel írhatom, hogy a polgármesteri különdíjat nekem ítélték.

Szóval, nagy reményekkel várjuk, hogy hamarosan újra minden visszaáll a régi kerékvágásba, és sok-sok élménnyel gazdagodhatunk még.

Bajza Lászlóné Ágnes
Szegedi Pénzügyőr Nyugdíjas Klub

A Cserhát kincsei

Klubvezetőségünk rengeteg energiát fordított arra, hogy pótolja az elmaradt személyes találkozásokat. Augusztus 25-én ismét unokás kirándulásra indultunk a rózsák falujába, ahol Maczó László polgármester személyesen, hazafias, rokonszenves lelkesedéssel, szakavatottan, mutatva be birodalmát, annak történetét. Virágospuszta gyönyörű parkjában tervezett programunkból idő és „erő” hiányában sajnos csak egy rövid túrára volt lehetőség a Mária-forráshoz, így kimaradt Nógrád egyik legnagyobb geológiai értékének felkeresése. A Cserhát legmagasabb pontjának, a Nagy-hegynek (402 m) világírtkaság számba menő andezitsapkája. Európában ilyen máshol nem ismernek, a világban is csak öt-hat helyen. Ezt majd szeretnénk mi is „felfedezni”.

Délutánra a velünk tartó legkisebbek elfáradtak, így a hazautazás mellett döntöttünk. Mindannyiunk véleménye alapján leírhatom, hogy a rózsák falujában, a Cserhát kincseinek is nevezett Béren, és a mellette lévő Virágospusztán rengeteg értékes, különleges élménnyel gazdagodtunk. A hazafelé vezető úton, Szirákon néhányan megtekintettük külső pompájában a jelen-

leg amerikai tulajdonban lévő Teleki-Dégenfeld kastélyt a napcsodálatos, befejező élményeként.

Most, amikor a kirándulásainkról szóló beszámolót írom, újra hallom az operatív törzs vészjósoló híreit. Nem tudjuk, mit hoz a holnap! Újra aggódunk a szívem, eszembe jutnak Ady Endre: *Intés az őrzőkhöz* című versének sorai: „Őrzők vigyázatok a strázsán / Az Élet él és élni akar”... mert „A csillagszóró-éjszakák / Ma sem engedik feledtetni / Az ember Szépbe-szőtt hitét”.

Szilágyi Gáborné
Nógrád Megyei Adóügyi klubtag

Kármentés Kelebián

Az idei esztendőben március 13-án, pénteki napon volt az első klubösszejeövetelünk, és kis híján az utolsó is. A babona szerint ugyan nem szerencsés az ilyen nap, de nem emiatt maradt el minden betervezett program. Sajnos közbeszólt a Covid-19. Elmaradtak a kirándulások, a színházlátogatások, a főzős programok, tehát minden, ami a normális működéshez elengedhetetlen. Alakulásunk óta ezek éltették kapcsolatunkat!

Minden évben az utolsó találkozónkat karácsony előtti időben szoktuk megtartani, amikor is köszöntjük kerek évfordulásainkat, és kívánunk egymásnak boldog karácsonyt és új esztendőt. Követve a járványhelyzet alakulását és az előrejelzéseket, ezt a találkozót hoztam előre október 16-ra.

Kelebián a Művelődési Ház emeleti nagytermében találkoztunk. A helyzetet figyelembe véve szép számmal, huszonkilencen jöttünk össze. Megemlékeztünk az idén elhunyt klubtársainkról – Tajti Istvánné 83, Szabó Péter 55 évet élt. Köszöntöttük négy kerek évfordulós klubtársunkat születésnapjuk alkalmából: Nagy László 60 éves, Narancsik Péter 70 éves, Deák János 70 éves, Eszes Béla 80 éves. Isten éltesse őket körünkben még sokáig!



Az ebédet Móra Misi mesterszakácsunk készítette. Finom vaddisznópörkölt volt a menü. Fájdalom, hogy ez sajnos kényszerű kármentés volt. Hiszen az elmaradt Nyárbúcsúztató országos rendezvényre szántuk a húst! Bízunk benne, hogy jövőre már meg tudjuk tartani ezt a rendezvényt is! Slambuc most nem készült, pedig nagyon gyakoroltak az asszonyok több alkalommal is.

A finom sütik és italok fogyasztása közben baráti beszélgetéssel töltöttük az időt, abban a reményben, hogy talán nem kell megint ennyi időt várni a legközelebbi találkozásig!

Fotó: Farkas Feri klubtársunk
Horváth Zoltán
klubvezető

Főzőverseny helyett

Meghívást kaptam Arató Csabától, hogy ők már bizony elvárnak Sopronba. A „soproni öreg ászok” csapat már nagyon készült a Nagy Gyula főzőversenyre, hiszen harmadik helyezettek voltak a múlt évben. (Aki nem hiszi, megnézheti a tavalyi nyárbúcsúztató/főzőverseny képeit.) Slambuc volt kiírva az idei, elmaradt verseny alkalmával, amit női segítséggel most szépen teljesített a csapat. Hogy, hogy nem, a női szakasz olyan meglepetésekkel állt elő, hogy szemem-szám is tátva maradt. Mondták is, ez lett volna Budapesten a versenymunka, ha megrendezhettük volna a főzőversenyt. Remek időben remek étek, remek kolégák társaságában, kell-e ennél több egy „öreg Fináncnak”? Itt kell megemlítenem, hogy a soproni csapat „Öreg Ászok” néven indult volna; a tagok: Szabó Gábor, Bali Gyula, Arató Csaba, és nem utolsósorban a párijaik is támogatták mindenben őket. (Irigykedem!)

Summa: újból jó volt együtt, és még lesz is!

Rózsa Róbert
nyugat-dunántúli régiófelelős

Hazaváró – maradj itthon!

Záhony város augusztus 20–22-én rendezte meg a Hazaváró – maradj itthon! elnevezésű rendezvényét három helyszínen. A háromnapos program részletes felsorolásától itt most eltekintünk helyhiány miatt. A város lakossága hirdetőtáblákról jó előre értesülhetett ezekről. A rendezvénysorozat a tájház és a kis iskola kertjében kezdődött. A járőkelők már messziről érezhették a frissen sült kenyér és kenyérlángos illatát, mely a tájház udvarán lévő kemencéből áradt. Az ünnepi kenyérszentelés után mindenki kaphatott kóstolót is. Ezt követően kezdődtek a játékok, kézműves foglalkozások, lovas kocsikázás, kisvonatozás a város utcáin. A Dr. Béres József Emlékpark színpadán kulturális programok követték egymást.



Egy másik helyszínen a városi sporttelepen is sok érdekes esemény közül lehetett választani, ezek közül kiemelkedett a tizenöt csapat részvételével megrendezett főzőverseny. Az idő múlásával érezhető volt a készülő ételek ínycsiklandozó illata. A versenyen a záhonyi vámosok pénzügyőr klubjának háromfős csapata – Magyar Lászlóval, Nagy Kálmánnal és Olexa Ferenc csapatvezetővel vett részt. A feleségek itt csak asszisztáltak férjeik munkájához. Az Öreg finánc székelvénykaposztája olyan jól sikerült, hogy a zsűri a versengő csapatok közül a legjobbnak ítélte. Az első helyet járó emléklapot és az ajándékokat Helmecci László, Záhony város polgármestere adta át Olexa Ferencnek. Az eredményhirdetés után az érdeklődők is sorra kóstolhatták a

finomabbnál finomabb ételeket. A kóstolásért mindenki jelképes összeget adományozott, az így befolyt pénzt polgármester úr a városi óvoda vezető óvónőjének adta át, hogy azt az odajáró gyermekek javára használják fel. Az eredményhirdetés után folytatódtak a programok a sportpályán.

A harmadik napon a város sportolói versenyeztek. Volt kispályás foci, ifi fuballmérkőzés és felnőtt bajnoki labdarúgó-mérkőzés is.

Összegzésül elmondható, hogy életkortól függetlenül mindenki megtalálhatta a neki tetsző programokat. Lehetőség volt lovas kocsikázásra, gyermekvonatozásra, városnézésre, tiszai hajózáásra, vízfocira, a kicsinyeknek pancsolásra. Egyöntetű volt a vélemény, hogy ez a háromnapos rendezvénysorozat – a rendkívüli helyzetet figyelembe véve – nagyon jól sikerült. Gratuláció illeti a szervezőket és lebonyolítást is.

Borsi Béla
klubvezető

Így telt az évünk

Év vége felé számvetést készítettünk a Veszprémi Adóügyi Klub 2020. évi közösségi tevékenységéről. Erre az esztendőre is változatos, érdekes programsorozatot állítottunk össze, melyet januárban a tagság lelkesen elfogadott. Úgy kezdtük az évet, ahogyan azt korábban is tettük: várakozással, nagy tervekkel.

Februárban a Magyar Nemzeti Levéltár Veszprém Megyei Levéltárában jártunk. Megismertük az intézmény működését, történetét és a kutatási lehetőségeket. Módunk volt több, a XIX. század első feléből származó anyakönyvbe is belelapozni. Szintén ebben a hónapban nagy megtiszteltetés érte közösségünket. A tagság és Nagy Lászlóné Saci vezetőségi tagunk javaslatára klubvezetőnket, Ferencsik Évát a Veszprémi Nyugdíjasok Érdekvédelmi Egyesületének elnökségi tagjává választották.

Márciusban klubdelutánt tartottunk, a tavaszi időszakra tervezett kirándulásainkról beszélgettünk, finomítottuk a programokat. Ekkor még nem sejtettük, hogy minden elképzelésünk csak terv marad. Néhány nappal a találkozónk után bevezették a vírushelyzet miatti korlátozó intézkedéseket. Megszűntek a személyes találkozások, telefonon és az interneten tartottuk egymással a kapcsolatot.

Júniusban nemcsak a nyár köszöntött be, de végre együtt tölthettünk egy nagyon kellemes napot! Alsóörsre kirándultunk, ahol nagy sétát tettünk a vízparton és a faluban. A strand egyik büféjében lángosoztunk, majd a kiadós séta után egy cukrászda kerthelyiségében finom sütemények és hatalmas adag fagyaltok társaságában pihentünk.

A nyári szünet után szeptemberben lehetőségünk volt a veszprémi állatkertre a hagyományostól eltérő módon megtekinteni, mivel bepillanthattunk a kulisszák mögé. Megismertük az állatkerti dolgozók munkáját, megmutatták az állatok takarmányozásához, ellátásához kapcsolódó helyiségeket, konyhákat.

Októberben néhányan a klubból részt vettek a „Világ Gyalogló Nap”-on. Kellemes őszi séta volt a Séd-patak völgyében. Klubnapunkon pedig érdekes és hasznos előadást hallgattunk meg az ómega-3 zsírsavak hatásáról.

Év közben folyamatosan követtük a városi és a környékbeli települések rendezvényeit, programjait. Ezeken klubtagjaink saját döntéseik alapján vettek részt. Tagtársaimmal együtt bízunk abban, hogy a jövő esztendőben klubéletünk (is) visszatérhet a régi kerékvágásba, szokott módon tarthatjuk a foglalkozásokat, és az idén elmaradt kirándulások megvalósulhatnak.

Pap Éva Mária
vezetőségi tag

Kolbásztöltés...

A Salgótarjáni Nyugdíjas Pénzügyőr Klub az idei programjait egy közös kolbásztöltéssel „koronázta” meg. A vírus miatt nagyon sok rendezvényünk elmaradt, így ezt az idényszári rendezvényünket Tózsér Tünde elnökünk nagyon jól megszervezte. November 7-én, Kőnig Feri kertés házában gyűltünk össze közel húszan (nyugdíjas kollégák, családtagok, barátok). A munkálatok olajozottan kezdődtek meg. Igaz, az „olajozáshoz” mi is besegítettünk egy kis házi pálinkával, amit egyébként fertőtlenítőszer gyanánt is alkalmaztunk a nap folyamán.

Egy gyors reggeli (sült velő, házilag sült, pirított kenyéren) után összehangoltan folytattuk a munkálatokat, bár előtte illet még nem csináltunk. Miközben a kolbásztöltés zajlott, a csapat egyik része egy adagnyi abált szalonnát készített, páran az ebéd főzéssel foglalatzkodtak (orjaleves, töltött káposzta).

Besötétedett, mire a 100 kg húsból kolbász lett, és útjára indíthattuk a füstölőbe. A jól megérdemelt ebédünket vacsora gyanánt fogyasztottuk el, de ezt nem bántuk. Éhen senki sem maradt, erre biztosíték volt a két nagy fazéknyi orjaleves, a több mint 200 töltés káposzta, a Vaspál Zoli által sült házikenyér, és néhány tálcsányi édes és sós sütemény. Hazára is jutott bőven a finomságokból. A vacsora is nagyon jó hangulatban telt, akár csak az egész napunk. Két nap múlva a kiosztott füstölt kolbász is készen lett, és az is nagyon jól sikerült.

Még pont időben szervezte meg Tózsér Tünde elnökünk a kolbásztöltést, mert ezt követően a kormány november 11-től tovább szigorította a koronavírus-intézkedéseket (nem e tevé-

kenységünk miatt). Szerencsére, a jelenlévőknek az izomlázon kívül nem lett semmi más bajuk, a vírus elkerülte lelkes kis csapatunkat. Igaz a november 7-ei programunkra tervezett létszámunk kevesebb volt néhány fővel, mert pár tagunk a vírus tüneteit észlelte magán vagy hozzátartozóján. Felelősségteljesen



döntöttek akkor, amikor úgy határoztak, inkább közülük minden érintett távol marad a rendezvényüktől, mert a biztonság a legfontosabb! Szerencsére, azóta, akiknél némi tünet jelentkezett, vagy ténylegesen elkapták a vírust, már jobban vannak. Annyi bajuk származhatott csak, nagyon sajnálhatják, hogy lemaradtak erről a remek közösségi programról.

Bozsó Róbert

HÁROM NAP SOMOGYBAN

A Fejér Megyei Adóügyi Klub tagjaiként idén is útnak indultunk, melyhez támogatást nyújtott az önkormányzat is. A pályázaton nyert pénzt is fel tudtuk használni a háromnapos kirándulásra, melynek úti célja a gyönyörű Somogy megye volt.

Első nap délelőtt a Zselici Csillagparkot látogattunk meg, mely a Zselici Tájvédelmi Körzet szívében létesült. Tartalmas előadást hallhattunk az erdő, a természet kincseiről, és a fény-szennyeződésről. Számos meteoritot tekinthettünk meg, olyat is, amelyik a Holdról érkezett hozzánk. A Csillagpark közelében található hazánk legmagasabb, fából készült kilátója, melyre természetesen, ha nehezen is, de felkapaszkodtunk, hogy onnan is gyönyörködhesünk a csodás zselici tájban.

Ezt követően Kaposvárra vezetett utunk, a Rippl-Rónai Emlékházba. Ebben a nagy parkkal körülvett villában töltötte nyarait Rippl-Rónai József festőművész, ahol egykor alkotott is. Nagyatádi szálláshelyünkön lehetőség volt a Gyógyfürdőbe is ellátogatni, este pedig egy jó hangulatú szellemi vetélkedőn vett részt csapatunk.

Második napi célunk Kaszó volt. Ez az erdőkkel körülvett település ma főleg vadászati lehetőségeiről ismert. A tájvédelmi körzetben lombkorona tanösvény található, melyről szinte a fák tetejéről nézhettünk körbe és figyelhettük a madarakat, majd nagy túrát tettünk a szállodai idegenvezető irányításával.



Szintén természetvédelmi terület a Baláta-tó, mely Somogy megye egyik kiemelkedő természeti értéke. A túra fáradalmait Csurgón a több száz éves Csokonai pincészetben pihentük ki, ahol borkóstolón vettünk részt. Azonban a zamatos borokat csak kóstoltgattuk, szem előtt tartva azt az örök igazságot, hogy a „fehér nép” kevesebbet fogyasszon, mert nincs rátabb látvány, mint egy részeg asszony... Visszatérve szállásunkra, a jó hangulat tovább fokozódott, mivel aktívan kivettük részünket az esti táncmulatságból.

Hazautazásunk délelőttjén ellátogattunk a Kaposvár-hoz közeli, Magyarország leghosszabb mesterséges tavához, a Deseda-tóhoz. A tó és környéke számos védett állatnak, vonuló madárnak az élőhelye. Utolsó állomásként a Zala községben található Zichy Mihály Emlékmúzeumot látogattunk meg. Megnéztük a grófi családból származó művész festményeit, rajzait.

Sajnos, gyorsan eltelt a három nap, és végére értünk Somogy megyei látogatásunknak. A vírus-helyzetre való tekintettel programjainkat főleg szabadban tartottuk, s ügyeltünk egymás egészségére. Még sokáig fogunk emlékezni ezekre a kellemesen eltöltött szép napokra. Tagjaink már tervezik a következő évi lehetőséget, hogy ismét útra kelhessünk, hiszen a világ egy könyv, és aki nem utazik, az csak egyetlen lapját olvassa el.

Höflinger Józsefné
vezetőségi tag

Hajrá, Pénzügyőr!

Hetvenéves a Pénzügyőr Sportegyesület. Ám ez nem jelenti azt, hogy a pénzügyőrök ne sportoltak volna korábban is, ha nem is versenyszerűen. Elég megnézni a Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum fegyverkiállítását – puskák, kardok, karabélyok utalnak rá, hogy lögyakorlatok s a kardforgatás mikéntjének megtanulása rendszeres sportfoglaltságot jelentett számukra. Amikor a húszas évek végén felszerelték a testületet kerékpárokkal, tovább bővült a szolgálattal együtt járó testedzés lehetősége.

Voltak, akik szívesen sportoltak szabadidejükben amatőrként, majd csatlakoztak valamilyen sportegylethez, hogy egyesületi formában folytassák a sporttevékenységet. A budapesti pénzügyőrök az 1930-ban alapított Pénzügyi Tisztviselők Budagyöngye Sport Clubja Pasaréti Sporttelepén űzhették kedvenc sportjukat, mint asztalitenisz, futás, labdarúgás, teniszezés, röplabda, sakkozás.



Így kezdődött a szabadidős, verseny- és tömegsport kialakulása testületünkben. A *Pénzügyőrök Lapja* 1950 novemberi számában először áldoz egy teljes oldalt sporteseményeknek. Szerény bevezetőben tájékoztat egy hatalmas hírről: a Pénzügyminisztérium Pártbizottsága, Szakszervezeti Bizottsága, valamint a Pénzügyőrség és a Vám Főigazgatóság Szakszervezeti Bizottsága előzetes tárgyalások után sportszakosztályait Pénzügyőri Sportegyesület név alatt egyesítették! Elnökének Terpitkó Andrást, a Pénzügyőrség főparancsnokát választották meg. A sporttelep bázisa klubházzal és sportpályákkal a Pénzügyi Tisztviselők Budagyöngye SC Pasaréti Sporttelepe lett, a Budapest II., Pasaréti út 124–126. szám alatt.

A szeptember 9-én megtartott alakuló közgyűlésen az elnök így összegezte a sport szerepét: „...a sport van hivatva arra is, hogy az egyén jellemét formálja, egészséges emberré nevelve, felkészítse a testület tagjait az állandóan növekvő szakmai és politikai feladatainak megoldására.” Miként az elnök szavaiból kitűnik, az addig külön-külön működő három egyesület nem tudta teljesíteni az elvárt sporteredményeket. „Szétforgácsolt erővel nem vagyunk képesek kialakítani azt a minőségi sportot, melynek célja a sportot tömegmozgalommá tenni!”

Az új egyesület szakosztályai: labdarúgás, röplabda (férfi és női), asztalitenisz (férfi és női), sakk, teke, tenisz, turista (kb. 40 fő induló létszámmal). Tervezték még céllövő, sí, ökölvívó szakosztályok megalakítását, az érdeklődéstől függően.

Az ötvenes években a „népnevelés” egyik eszközeként kezelték a sportot, s a mindinkább kialakuló tömegsportmozgalomba a pénzügyőrök közül is sokan bekapcsolódtak. A sportvetélkedések kedvelt formája volt a pénzügyőrök megyei versenye. A PSE megalakítása mellett nagy hangsúlyt kapott a nagyobb

tömegek alkalmoszerű sportolásba vonzása. Versenyek és viadalok mellett az egyesület elnökének, dr. Terpitkó Andrásnak kezdeményezésére az egyesület felvállalta a pénzügyi szervek szpartakiádjának megrendezését. Szinte egész évben megszította a Vám- és Pénzügyőrség, a Pénzügyminisztérium, az MNB, a Beruházási Bank, az Állami Biztosító, a Külkereskedelmi Bank, az OTP, a Pénzügyi Központ, az Állami Pénzverő és Pénzjegynyomda sportszerető dolgozói közül azokat, akik egyik sportszövetségnek sem voltak igazolt sportolói. Először 1968-ban szervezték meg a szpartakiadót, amelyen összesített pontszámok alapján dőlt el a végső sorrend.

Nem ez volt a PSE vezetésének egyetlen társadalmi vállalása. Tömegsport kategóriába tartozott a kétévente rendezett, Budapesten állomásozó fegyveres és rendészeti szervek sporttalálkozója. Asztalitenisz, sakk, lövészet, kispályás labdarúgó-mérkőzések mellett speciális versenyszámok, a komoly megterheléssel járó háromtusa és fegyveres váltóversenyek tették próbára a versenyzőket.

Szaklapunk, a *Pénzügyőr*, külön mellékletet szentelt 2000-ben a Pénzügyőr SE-nek ötvenedik évfordulója alkalmából. Az egyesület elnöke, Juhász György így fejezi be az interjút: „Legalább olyan színes ötven esztendőt kívánok, amilyen az elmúlt fél évszázad volt. Kérem, hogy a testület vezetői és tagjai tekintsék magukénak a sportegyesületet, hiszen a PSE a testület sportegyesületének vallja magát. Végezetül kívánom, hogy a sportegyesület sikeres működésével és eredményeivel járuljon hozzá a testület hírnevének öregbítéséhez.” A jubileumi ünnepség részeként márványtáblát helyeztek el a pasaréti klubház falán.

Hét évtizedes fennállása során több hazai és nemzetközi rendezvényen, versenyen szerzett dicsőséget a Pénzügyőr SE. Évtizedek óta rendszeres szereplője a Nemzetközi Pénzügyi Tornának a görög, a francia, a német, az osztrák, a belga és a luxemburgi pénzügyi tisztviselőkkel, vámosokkal együtt.



Köszöntsük a Pénzügyőr Sportegyesület minden tagját, elnökét, szakosztályvezetőjét, sportolóját, edzőjét, gyűrőjét, intézőjét, szertárosát s mindazokat, akiknek a munkája nélkülözhetetlen az egyesület működéséhez! Ne feledkezzünk meg azokról se, akik az évtizedek során egykor itt sportoltak vagy más formában tevékenykedtek, és energiájukkal, sportszeretettelükkel éltették a PSE-t! A PSE egykori sportolói közül köszönhetjük a legidősebbeket, a röplabdás Sej Jenőné Marikát (90) és Balogh Endrét (94), s a labdarúgó Fehér Sándort (86).

Köszönöm a Pénzügyőr- és Adózástörténeti Múzeum munkatársának, Turi Zsolt pénzügyőr őrnagy, kulturális főreferensnek a segítséget.

B. Gados Júlia

Mini Galéria a Facebookon és a honlapon

Nem tudom ki kezdeményezte, én Netye Mihálytól hallottam, hogy szervezzünk kiállítást székhelyünkön, Budapesten a Mátyás utcában, ahol bemutatjuk tagjaink alkotásait. (Ennek már van előképe: a Tánczos Imre által kezdeményezett *Élethosszig alkotva* című időszaki kiállítás több fordulóján vagyunk túl. – a szerk.) A Mini Galéria nem arra lett volna hivatott, hogy versenyeztesse az alkotókat, hanem arra, hogy bemutassa a műveket, lemosva ezzel a lélekről a mindennapok porát. (Pablo Picasso után szabadon.) Az ötletet nem követhette tett, mert a járványhelyzet miatt az elnökség korlátozta a Mátyás utca használatát, és leállította a központi, csoportos rendezvények szervezését. Így került sor arra, hogy az időközben elindított Facebook-oldalon meghirdettem a Galéria virtuális változatát annak érdekében, hogy az összetartozás érzése fennmaradjon, a művészet szépsége, ha korlátozottan és másként is, de érvényesüljön.

A felhívásra hét nyugdíjasunk jelentkezett. Köszönet érte. Minden alkotó művészeti áganként 3-3 fotót küldhetett be műveiről, melyekből egy Facebook-albumot alakítottam ki és tettem közzé a Szövetség oldalán. Tulajdonképpen ez volt a Mini Galéria. A látogatók tetszésüket a közösségi oldal szokásos módján fejezhették ki, és hozzászólás formájában írhattak is a „Galéria Vendéghölyvébe”. A „kiállítás” alkotóit is bemutattam röviden a

Facebookon, hogy megismerjük a bátrakként aposztrofált társainkat. Azt is terveztem, hogy a résztvevőket apró figyelmességgel és emléklappal honoráljuk, de erre sem kerülhetett sor, hiszen az őszi központi rendezvényeinket is el kellett halasztani. Részleges megoldásként az Emléklapokat e-mailben fogom eljuttatni, a már nyáron megvásárolt ajándék egy részét, kiegészítve a még tervezett csekéllyel – remélhetőleg –, tavasszal, nyár elején átadjuk vagy postázzuk.

Azt az alkotók rövid bemutatásakor már tervbe vettem, és *A Mi Lapunk* szerkesztőjének ösztönözésére meg is tettem, hogy részletes portrériportot készítek velük. Mint kiderült, ez terjedelmi ok miatt nem fért a nyomtatott sajtóba, ezért a honlapot választottam megjelenési felületként. A teljes portrék a honlapon, az abból idéző beharangozók a Facebook-oldalon érhetők el.

A december elején befejeződő sorozat, névsor szerinti sorrendben jelenik/jelent meg. Ismerjük meg az alkotók nevét: Cseh Istvánné, Gelsei Márta Katalin (Jaksi Márta), Kiss Márta, Reider Éva, Szabó Ferencné, Szabóné Kiss Márta, Wágner Patak Katalin.

Horváth Attila
„galériatulajdonos”

In memoriam Kőgyesi Gábor

„A pénzügyőr kitartóan viseli a szolgálat fáradalmait” – a hajdani szolgálati szabályzat szerint. Az életének 86. évében elhunyt kedves kollégám, Kőgyesi Gábor nyugállományú pénzügyőr százados egész életvitelét a kitartás, a fáradalmak tűrése, a feladatok precíz ellátása, az örök optimizmus, s a pergő, vidám beszéd jellemezte. Joggal hittük, hogy a századi évét is túlhaladja.

Már gyermekkorában példaképének tekintette édesapját, a magyar királyi pénzügyőri fővigyázót, akit több helységbe is elrendelt a szolgálat. Haza Ceglédre, a második világháború után a Csehszlovákiához újra visszacsatolt Felsőlendvárról menekült két kisgyermekkel a család, mindent hátrahagyva, mivel nem tette le az esküt az új államra. S a papa ott lett nyugdíjas, ahol a fiatalon sok sportsikert arató Gábor fia 1957. október 21-én csizmát és szürkésített zöld egyenruhát húzott a Ceglédi Pénzügyőri Szakaszon. Két évre rá házasságot kötött Zilah Ilonával. Az első években a szesz és a dohány jövedéki ellenőrzését, s az ehhez kötődő nyomozati munkát látták el. Majd a vámműveléssel való egyesülés után vámkezelési feladatokat is végeztek. Sokat gyalogoltak és Cegléden a legzordabb időben is 10-20 kilométert kerekedtek a „k-val h-ban”, vagyis „kerékpárral helyben” előírást tartalmazó szolgálati paranccsal.

Kicsiny gyermekei mellett is szorgalmasan tanult, hogy négytagú családjuk anyagi biztonságát megteremtse. Sokszor megkérte a feleségét, hogy a vizsgáteleket hadd mondja fel neki, aki elkerekedett szemmel hallgatta a legtöbbször szó szerinti előadott válaszokat. Képesített könyvelő végzettséget szerzett, majd leérettségizett a Ceglédi Kossuth Lajos Gimnáziumban. A mindenkor beosztásához előírt szaktanfolyamokat, speciális képzést is elvégezte a Vám- és Pénzügyőri Iskolán. Pártonkívüli volt, de később – a regláma szerint – beosztása betöltéséhez kötelezték a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyetem elvégzésére. Ceglédi parancsnoka többször terjesztette elő pénztudományra,



dicséretre. Új kihívást, magasabb jövedelmet keresve kérte áthelyezését a budapesti 6. számú vámhivatalhoz. Ottani parancsnoka elismerő szavakkal beszélt róla, elmondva, hogy Gábor feladata a Nyugatibán külföldről vonaton érkező áruk raktározása, vámkezelése és kiadása volt cégek és utasok esetében egyaránt. Besegített az előjegyzési iroda munkájába is.

A járőrszolgálat parancsnokának hívására szolgálati helyet váltott, ahol részlegvezető lett. A testületi elismerések mellett miniszteri kitüntetésben is részesült, megkapta a honvédelmi minisztertől a Haza Szolgálatáért Érem bronz fokozatát. A korabeli szabályoknak megfelelően 55 évesen főhadnagyként nyugállományba vonult 1990-ben.

Ezt követően sem akart azonnal megválni szeretett hivatásától, még évekig vámműgnyökként dolgozott. Az egyenruha világa végigkísérte az életét, mert rendszeresen részt vett a nyugdíjas pénzügyőr találkozókban. Aktív tagja lett a Belügyi Nyugdíjasok Pest Megyei Klubjának, valamint a ceglédi Dózsa György Honvéd Nyugdíjas Egyesületnek, amelynek elnöke az aktív munkája elismeréseként javasolta századosi előléptetését. A parancsot dr. Nagy János pénzügyőr vezérőrnagy, országos parancsnok írta alá.

Az utolsó parancs a legmagasabb helyről szólította el a földi szolgálati helyek színteréről október 31-én az égi seregek közé. Emlékedet nemcsak családod és barátaid, hanem egykori szeretett kollégáid is őrzik a szívükben!

Kóhalmi Dezső
ny. pénzügyőr alezredes

Fertő-Hanság mesevilág

Indián a nyár, amikor szeptember végén a Dunakanyar és a fővárosi nyugdíjasklub tagjai a hűség városa felé vették az irányt, harmincöt érdeklődővel. Végigsuhantunk az autópályán, egykettőre első helyszínünkön, Fertődön termettünk, ahol az Esterházy-kastély százhuszonhat szobájából a látogatók számára nyitott terme-
ket jártuk be, s bepillantottunk a restaurálási munkálatok alatt lévő termekbe is. Majd a mérnöki pontossággal megtervezett angolker-
tet és téli pihenésre készülődő rózsakertet jártuk be. Érthető a nagy látogatottság, hiszen a barokk kastély Schönbrunn és Versailles pompájára hajaz. A termek finom pasztellszínei, kézi festésű virággirlandjai lenyűgözőek, ülőfülkéi, kályhái, óragyűteménye, bútorzata, a családi örökségből megmaradt kínai és japán porcelánok szemkápráztatóak. Bár izgatottan lestük, nem tűnt fel aznap a család utolsó sarja, Esterházy Antal és felesége, akik jelenleg is az ősi birtok egy titkos lakosztályában élnek.

A déli órákat Sopron belvárosában töltöttük, rövidke városi sétánkon érintve a XIII. század vége felé épült, úgynevezett „Kecske-templomot”, amelyet Nagyboldogasszony tiszteletére szenteltek. (Az építtető Geisel Henrik családi címerállata volt az építmény több pontján is ábrázolt kecske.)

Tekintettel a vírushelyzetre, no és hogy elmúlt már déli tizenkettő, a társaság egyöntetű igénye szerint ugrottunk be „egy kezelésre” a szemközti Gyógygödörbe... A söntés előtti hosszú sor bizonyította, sokan esküsznek a soproni vörös mértékletes fogyasztásából adódó vírusölő hatására.

Fertőrákos hagyományörző építészetű, és értékektől, szál-láshelyektől, fogadóktól gazdag főutcáját már kisvonatról, azaz „dottó”-nak nevezett járgányról szemléltük meg, ami kivitt bennünket egyenesen a Fertő-tó kikötőjébe. Nagy hajóra szállva napsütésben élvezhettük az idegenvezetést a Fertő-vidék föld-történelmi és történelmi múltjáról, a tó élővilágáról, „megfele-zéséről” – azaz inkább harmadolásának történetéről a trianoni szabóságnak köszönhetően. Hallottunk érdekességeket, mon-



dákat, újra felidéztek a Névtelen várból ismert Hany Istók figu-ráját és a környékről szóló, számos hiteles, vagy kevésbé hite-
les, de jól hangzó romantikus történetet, amit a szájhagyomány
vitt tovább évszázadról évszázadra.

Elképesztően jó nap volt!

A kastélyban azt hittem, az a nap fénypontja. A Kecske-temp-lomban – sokadjára –, hogy az a legszebb, hajózás közben va-lami bolygóközi békesség szállt meg.

Szabó Józsefné Marika, a Dunakanyar klubvezetője készítet-te elő a programot. Köszönet illeti Simák Julianna utaskísérőt is, aki fáradhatatlanul ontotta az érdekes információkat az út minden pontján.

-nt-

GYÁSZ

Előző lapszámunk megjelenése óta **Oláh Béla** ny. pénzügyőr százados (82), **Jakab Dezső** ny. pénzügyőr őrnagy (93), **dr. Ruthner Éva** ny. jogász, APEH KH (71), **Szatmári Sándorné** (Dunyas) ny. pénzügyőr tzs. (92), **Simonné Oroszi Ágota** ny. főmunkatárs KBp. Adóig. (64) budapesti, **Fekete Miklós** ny. pénzügyőr őrnagy (81), **Császár Gyula** ny. főrevizor (84) székesfehérvári, **Tóth Imre** ny. főtörzsőr-mester (91) soproni, **Dejcző Antal** ny. pénzügyőr zászlós (63) szombathelyi, **Varjasi Antal** ny. pénzügyőr főhadnagy (73) kőszegi, **Kőgyesi Gábor** ny. pénzügyőr százados (85) ceglédi, **Németh György** ny. pénzügyőr főhadnagy (68) polgári, **Takács Barnabás**, Miskolci Adóklub (84) mis-kolci nyugdíjastársunk elhunytáról kaptunk értesítést.

Nyugodjanak békében!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kérem tisztelt olvasóinkat, hogy a 2021 márciusában meg-jelenő lapszámunkhoz február 10-ig küldjék el kézirataikat, és JPEG formátumú fényképeiket az amilapunk2@gmail.com elektronikus levélcímre, vagy a NAV NYOSZ 1093 Bu-dapest Mátyás u. 16. postacímre. Kérem továbbá, hogy a terjedelem ne haladja meg az egy oldalt (12-es betűméret, másfeles sortávolság), és a digitális fotók legalább 1 MB méretűek legyenek.

Honlapunk a www.navnyugdijasok.hu név alatt olvas-ható. A honlapra és a Szövetség Facebook-oldalára szánt küldeményeket kérjük, a navnyosz.kommunikacio@gmail.com elektronikus levélcímre postázzák. A honlappal kap-csolatos észrevételeket, kérdéseket kérjük a honlap@navnyugdijasok.hu címre küldeni.

a Mi lapunk

Alapítva: 1998-ban

Kiadja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugdíjasainak Országos Szövetsége, 1093 Budapest, Mátyás u. 16. Telefon: 06/1 550-1176 • Felelős kiadó: Dr. Kaizinger Tibor, a NAV NYOSZ elnöke
• Szerkesztő: Bogschütné Gados Júlia • Szerkesztőbizottság: dr. Bálint László György, Bozányné Nemes Rita, Horváth Attila, Horváth Zoltán, Untener Erika